

ΠΡΥΤΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ:

Η απορρόφηση των «νέων» Τμημάτων

Το θέμα:

Η συνένωση του Πανεπιστημίου Πατρών με τα ΤΕΙ Δ. Ελλάδας πυροδότησε έντονες αντιπαράθεσεις ανάμεσα στα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας. Εκφράστηκαν, τότε, ισχυρές ενστάσεις για τους κειρισμούς της Πρυτανικής Αρχής, ενώ υπάρχουν αρκετοί που εξακολουθούν να πιστεύουν πως η συνένωση περισσότερα προβλήματα δημιούργησε παρά έλυσε. Όμως ανεξάρτητα τού αν κάποιος υπήρξε υπέρμαχος ή πολέμιος, όλοι παραδέχονται ότι η συνένωση έχει πλέον επιτελεστεί και ένας μεγάλος αριθμός νέων Τμημάτων, που μάλιστα βρίσκονται γεωγραφικά διάσπαρτα σε διαφορετικές πόλεις της Δ. Ελλάδας, έχουν ενταχθεί στο Πανεπιστήμιο Πατρών και υποδέχονται φοιτητές. Τα τμήματα αυτά έφεραν μαζί τους και έναν αριθμό μελών ΔΕΠ που σήμερα είναι μέλη ΔΕΠ του Πανεπιστημίου Πατρών.

Τα ερωτήματα:

1ον: Θεωρείτε ότι η σημερινή κατάσταση αποτελεί πρόβλημα για το Πανεπιστήμιο Πατρών; Δημιουργεί εμπόδια στην εύρυθμη λειτουργία του και την ποιότητα του; Ή μήπως αποτελεί ευκαιρία για περαιτέρω ανάπτυξη του Ιδρύματός;

2ον: Αν εκλεγεί το σχήμα που συντάσσετε, ποιο πλάνο εκτιμάτε ότι θα ήταν το πλέον ενδεδειγμένο προκειμένου τα Τμήματα αυτά, αλλά και οι άνθρωποι που βρίσκονται σε αυτά, να έχουν την ευκαιρία να συμβάλλουν καταλυτικά στην ανάπτυξη του Πανεπιστημίου;

Πρόκληση για αναβάθμιση

Η ακαδημαϊκή χρονιά 2019/20 είχε ξεκινήσει βρίσκοντας την Πάτρα και την ευρύτερη τοπική κοινωνία με τρία, μη ανταγωνιστικά μεταξύ τους, Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το ΕΑΠ και το ΑΤΕΙ Πατρών. Η νέα ακαδημαϊκή χρονιά ξεκινάει με δύο σημαντικές αλλαγές. Πρώτον, στην Πάτρα δημιουργήθηκε και εδρεύει Παράρτημα του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου – ανταγωνιστικό με κάποια τμήματα του Πανεπιστημίου Πατρών. Δεύτερον, το Πανεπιστήμιο Πατρών έχει «απορροφήσει» αρκετά από τα τμήματα των πρώην ΑΤΕΙ και μάλιστα διάσπαρτα σε αρκετές πόλεις. Δυστυχώς, οι αλλαγές αυτές έγιναν με «βίαιο» τρόπο, χωρίς επαρκή διάλογο και προετοι-

Του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ*

Η νέα Πρυτανική Αρχή δεν έχει τη δικαιολογία ότι δεν γνωρίζει τα προβλήματα. Τα γνωρίζει και οφείλει να τα αντιμετωπίσει με τον καλύτερο τρόπο για το Πανεπιστήμιο μας, αλλά και για την τοπική κοινωνία

μασία, αλλά κυρίως τραυμάτισαν τη συνοχή των μελών του Ιδρύματος και το κύρος των θεσμών του οργάνου.

Πρέπει όμως να γίνουν δύο παρατηρήσεις. Πρώτον, δεν είναι η πρώτη φορά που έγιναν «βίαιες» αλλαγές στο Πανεπιστήμιο μας και γενικότερα στον πανεπιστημιακό χώρο της χώρας. Ενδεικτικά, θυμίζω την υποχρηματοδότηση, την αρπαγή των αποθεματικών, τη μη ανανέωση του διδακτικού και λοιπού προσωπικού, τη διαθεσιμότητα των διοικητικών υπαλλήλων και το σχέδιο ΑΘΗΝΑ. Δεύτερον, το Πανεπιστήμιο μας έχει πολλά προβλήματα, που πιθανόν να είναι σημαντικότερα από τα προβλήματα που δημιούργησε η συνένωση και μερικοί – για λόγους

που δεν κατανοώ – τα υποτιμούν, όπως για παράδειγμα θέματα δημοκρατίας, διαφάνειας, αλλά και ασφάλειας των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Η νέα ακαδημαϊκή χρονιά βρίσκει, λοιπόν, το Πανεπιστήμιο μας σε μια νέα κατάσταση που πρέπει να διαχειριστεί η νέα Πρυτανική Αρχή, η οποία θα προκύψει από τις εκλογές τον Ιούλιο. Η νέα αυτή Πρυτανική Αρχή δεν έχει τη δικαιολογία ότι δεν γνωρίζει τα προβλήματα. Τα γνωρίζει και οφείλει να τα αντιμετωπίσει με τον καλύτερο τρόπο για το Πανεπιστήμιο μας, αλλά και για την τοπική κοινωνία. Κατά την γνώμη μου, η συνένωση πρέπει να αποτελέσει ευκαιρία για περαιτέρω αναβάθμιση – σε κάθε επίπεδο – του Ιδρύματος.

Ειδικότερα, για τα προβλήματα που δημιούργησε η συνένωση πρέπει μεταξύ άλλων:

- Να απαιτηθούν χρηματοδοτήσεις και διορισμοί προσωπικού.
- Ο ΕΑΚΕ να στηρίζει ερευνητικά, με ειδικές δράσεις, τα νέα τμήματα.
- Να συζητηθούν, θεσμικά και σε βάθος, θέματα οργάνωσης, προγραμμάτων σπουδών, αξιολόγησης, περαιτέρω βελτίωσης, αλλά και γιατί όχι και αναδιάρθρωσης των «αδύναμων» τμημάτων.
- Τέλος, θα πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να στηριχθούν τα πρώην μέλη του ΑΤΕΙ, ούτως ώστε να ενσωματωθούν πλήρως στο Πανεπιστήμιο.

* Ο Γεώργιος Σ. Παναγιωτάκης είναι Καθηγητής Πατρικής Φυσικής του Πανεπιστημίου Πατρών και πρώην Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών.

ΓΡΑΦΟΥΝ:

αποκλειστικά για την «ΠτΚ»

► Γεώργιος Παναγιωτάκης ► Αντώνης Αλεξανδρίδης ► Αθανάσιος Αργυρίου ► Ειρήνη Μαργιολάκη ► Αθανάσιος Χασιακός ► Διονύσιος Μαντζαβίνος
► Δημήτριος Σκούρας ► Γεώργιος Παπαθεοδώρου ► Αθανάσιος Σκόδρας

Πανεπιστήμιο των έξι πόλεων

ΤΟ ΝΕΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Πατρών, με την συνένωση με το πρώην ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, έχει πολλές και μεγάλες προκλήσεις να αντιμετωπίσει και, μεταξύ αυτών, τη διαχείριση Σχολών και Τμημάτων που εμφανίζονται διάσπαρτα σε έξι πόλεις στην ευρύτερη περιοχή. Η διασπορά επηρεάζει την εύρυθμη λειτουργία του Πανεπιστημίου και την ποιότητα των σπουδών, της έρευνας και της διοίκησης και η νέα Πρυτανική αρχή θα αντιμετωπίσει την πρόκληση να μετατρέψει την υφιστάμενη κατάσταση από δυσκολία σε ευκαιρία για περαιτέρω ανάπτυξη του Ιδρύματος.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΕΙΑΣ διασποράς των Τμημάτων του Πανεπιστημίου παρουσιάζει διάφορες πτυχές που πρέπει να αναλυθούν. Η πρώτη είναι η ακαδημαϊκή, η οποία αναφέρεται στον τρόπο που υλοποιούνται οι λειτουργίες του Πανεπιστημίου. Πανεπιστήμιο δεν είναι απλώς αίθουσες διδασκαλίας, γραφεία καθηγητών και εργαστήρια (τα οποία ενίοτε δεν έχουν τις κατάλληλες προδιαγραφές). Πανεπιστήμιο είναι ένας ενιαίος χώρος με Τμήματα, Διοίκηση, Βιβλιοθήκη, Εστίες, Συνεδριακούς χώρους εκδηλώσεων, επαφής και κοινωνικοποίησης των φοιτητών και του προσωπικού, μια πόλη-Πανεπιστήμιο (Πανεπιστημιούπολη). Θα έλεγε κανείς ότι το Πανεπιστήμιο μοιάζει σήμερα με πολυμελή οικογένεια της οποίας κάθε παιδί σπουδάζει σε διαφορετική πόλη. Κατ' αναλογία με αυτό το παράδειγμα, μια αποδεκτή λύση για τη νέα δομή του Πανεπιστημίου φαίνεται να είναι η οργάνωση του σε δύο κύριους πόλους, έναν στην Πάτρα (στο Ρίο και στο Κουκούλι) και ένα δεύτερο στην Αιτωλοακαρνανία,

με δομή η οποία θα αξιολογηθεί τεκμηριωμένα από τη Σύγκλητο. Ως ένα επιπλέον πρόβλημα προς αντιμετώπιση αναφέρεται η χαμηλή αναλογία καθηγητών - φοιτητών σε ορισμένα Τμήματα που θέτει θέματα βιωσιμότητας και δυσκολίας πιστοποίησης με την υφιστάμενη μορφή τους. Αυτά θα πρέπει να επαναδιοργανωθούν στο πλαίσιο ενός ουσιαστικού

Των **ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΑΡΓΙΟΥΛΑΚΗ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ***
(Σχήμα Θεόδωρου Χριστόπουλου)

στρατηγικού σχεδιασμού και ανάπτυξης του Πανεπιστημίου με βάση τα Ελληνικά και Διεθνή πρότυπα ποιότητας και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΤΥΧΗ ΤΗΣ διασποράς των Τμημάτων αφορά στην οικονομική υποστήριξη των τοπικών κοινωνιών από τη λειτουργία των Τμημάτων. Είναι γεγονός ότι η ύπαρξη Πανεπιστημιακών τμημάτων βοηθάει οικονομικά, σε κάποιο βαθμό, την τοπική κοινωνία. Ας σκεφτούμε όμως, πόσο μεγάλη είναι η γενικότερη ωφέλεια; Πόσο φοιτητές διαμένουν πραγματικά σε αυτές τις μικρές πόλεις; Κι αν δεν διαμένουν, τι είδους σπουδές κάνουν από μακριά; Αλλά κι αυτοί που διαμένουν μαζί με τους καθηγητές, τι πρόσβαση έχουν σε βιβλιοθήκες, σε εργαστηριακό εξοπλισμό, σε ζωή πανεπιστημιακή; Η οικονομική επίβλεψη των τοπικών κοινωνιών δεν είναι μικρής σημασίας, η συμμετοχή των Τμημάτων αυτών όμως στην οικονομία, με την υπάρχουσα δομή τους, δεν είναι μεγάλη. Αντιθέτως, θα ήταν ενδεχομένως πολύ μεγαλύτερα τα οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες αν, για παράδειγμα, το Πανεπιστήμιο, σε συνεργασία με τους τοπικούς παραγωγικούς φορείς και την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, αξιοποιήσει αποτελεσματικά τις γεωργικές εκτάσεις και τα επισκέψιμα αγροκτήματα που διαθέτει στην κατεύθυνση Βελτίωσης του πρωτογενούς τομέα στην περιοχή ή συμμετάσχει ενεργά στην αναβάθμιση των συγκοινωνιακών υποδομών και στην ανάδειξη των αρχαιολογικών και τουριστικών χώρων της περιοχής.

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ οφείλει να αξιολογήσει πρωτίστως την ακαδημαϊκή πτυχή του θέματος κι αυτή συντείνει στο «μάζεμα» των ακαδημαϊκών του λειτουργιών. Έχει όμως χρέος αλλά και όφελος να ενισχύσει με δράσεις του όλη τη Δυτική Ελλάδα. Γιατί είναι το Πανεπιστήμιο της Δυτικής Ελλάδας. Και γιατί με τη συνένωση των δύο ακαδημαϊκών Ιδρυμάτων, παρά τις δυσκολίες που αναφέρονται παραπάνω, το Πανεπιστήμιο εμπλουτίστηκε με αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό και εκπαιδευτικές/ερευνητικές/διοικητικές/πολιτιστικές υποδομές που μπορούν να συμβάλουν στην περαιτέρω ανάπτυξη του. Αποτελεί πεποίθηση πως η πρόδοος έρχεται μέσα από την συλλογικότητα, τη δημοκρατικότητα, την ανάπτυξη στρατηγικού σχεδιασμού και την προσήλωσή στην αποτελεσματική υλοποίησή του.

* Η Ειρήνη Μαργίουλακη είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών, στον τομέα Γενετικής, Βιολογίας Κυττάρου & Ανάπτυξης.

* Ο Αθανάσιος Χασιακός είναι Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών, διευθυντής στο Εργαστήριο Συγκοινωνιακών Έργων του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών.

* Είναι υποψήφιοι Αντιπρυτάνεις στο Πρυτανικό σχήμα του Θεόδωρου Χριστόπουλου

«ΑΣ ΤΟ ΣΥΖΗΤΗΣΟΥΜΕ»

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΓΑΝΕΛΑΚΗΣ

Σε ορίζοντα πέραν τη

Η συγχώνευση με το ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας δημιούργησε το νέο Πανεπιστήμιο Πατρών. Οι αντιδράσεις που υπήρξαν είχαν να κάνουν και με το γεγονός ότι δεν υπήρξε ουσιαστικός διάλογος με τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας και δεν τήρηθηκαν οι απαιτούμενες δημοκρατικές διαδικασίες στη λήψη των αποφάσεων. Η νέα Πρυτανική Αρχή θα πρέπει τώρα να κινηθεί με βάση τα πραγματικά δεδομένα. Το ερώτημα αν η σημερινή κατάσταση είναι εμπόδιο στη λειτουργία του Πανεπιστημίου ή ευκαιρία για περαιτέρω ανάπτυξη δεν βάζει το θέμα στις σωστές του διαστάσεις.

Το νέο ζητούμενο είναι πώς θα εξομαλυνθεί η κατάσταση, πώς θα λειτουργήσει το Πανεπιστήμιο με την ενσωμάτωση των νέων τμημάτων, πώς η μετάβαση θα είναι ομαλή για τους παλιούς αλλά και τους νέους φοιτητές και φοιτήτριες, και πώς τα προγράμματα σπουδών θα εναρμονίζονται με τις προδιαγραφές του Πανεπιστημίου Πατρών. Το προσωπικό και οι φοιτητές και φοιτήτριες των

Τμημάτων αυτών είναι πλέον ισότιμα μέλη της πανεπιστημιακής μας κοινότητας και ως τέτοια οφείλουμε να τα αντιμετωπίσουμε. Η πρόκληση στη νέα πραγματικότητα, η οποία δεν αφορά μόνο το αποτέλεσμα της συγχώνευσης αλλά και το αποτέλεσμα της κοινωνικο-οικονομικής κρίσης και την πανδημία, είναι πώς το Πανεπιστήμιο θα

Του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ***

ανασυγκροτηθεί για να διεκδικήσει μια νέα πορεία ανάπτυξης. Όσον αφορά το θέμα της διασποράς τμημάτων, να σημειωθεί ότι αυτά υπήρχε και πριν τη συγχώνευση με το ΤΕΙ, με το σχέδιο ΑΘΗΝΑ που οδήγησε στη συγχώνευση με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδας με έδρα το Αργίτιο. Επομένως το οποίο σχέδιο ανάπτυξης δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο στα τμή-

Η ευκαιρία για επανεκκίνηση δεν

ΣΗΜΕΡΑ, η εύρυθμη λειτουργία του Πανεπιστημίου Πατρών και η ποιότητα των προσφερόμενων σπουδών και της έρευνας απειλούνται περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη περίοδο της υπερ-πεντηκονταετούς λειτουργίας του.

Ο ΝΟΜΟΣ 4610/2019 επέβαλε τη δημιουργία νέων τμημάτων στο Πανεπιστήμιο Πατρών και τη συνένωση του με το ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, παρά την εκφρασμένη αντίθετη γνώμη της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Πατρών, και δημιούργησε μία δεύτερη Πολυτεχνική Σχολή, «παράρτημα» του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην πόλη της Πάτρας, χωρίς να δοθεί καμία στήριξη σε ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους για αυτό το εγχείρημα. Σ' αυτή την πορεία, το Πανεπιστήμιο Πατρών πηδύθηκε, η πόλη των Πατρών αγνοήθηκε και η δυνατότητα ενός έντιμου συμβιβασμού απεμπολήθηκε. Μια μεγάλη ευκαιρία για ανασυγκρότηση χάθηκε στο βωμό της συγκριτικής ικανοποίησης της εκλογικής πελατείας και των ατομικών και τοπικιστικών επιδιώξεων.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ νέων τμημάτων δημιούργησε στις πόλεις της περιφέρειας νέα τμήματα χωρίς καθηγητές και χωρίς υποδομές. Χωρίς χωροταξικό σχεδιασμό και δυνατότητα για ακαδημαϊκές συνεργειες. Τα παλαιά, οργανωμένα και καταξιωμένα στην αγορά εργασίας τμήματα του ΤΕΙ «μπαρμάρηθηκαν» από την συγχώνευση. Υποχρεώνονται να λειτουργούν πολλαπλά προγράμματα σπουδών για τους παλιούς σπουδαστές του ΤΕΙ και τους νεοεισχθέντες φοιτητές, με ποσοτικά πενιχρούς ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους. Στους συναδέλφους από το πρώην ΤΕΙ δεν δόθηκε χρονικό περιθώριο, ευκαιρίες και υποστήριξη για την προσαρμογή στο καινούριο περιβάλλον. Η Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην Πάτρα θα «πέσει» τις βάσεις εισαγωγής πολλών τμημάτων του Πανεπιστημίου Πατρών με σοβαρές επιπτώσεις στην ποιότητα των φοιτητών και, βραχυ-

Των **ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΥ**

και **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΚΟΥΡΑ***

(Σχήμα Χρήστου Μπούρα)

Πρέπει να καταρτισθεί Στρατηγικό Σχέδιο Ανασύνταξης του Πανεπιστημίου με απολύτως ακαδημαϊκά κριτήρια. Κεντρική δράση η δημιουργία Σχολής Γεωτεχνικών Επιστημών με έδρα στην Αιτωλοακαρνανία και υποδομές για πειραματικούς αγρούς και θερινά σχολεία στην Ηλεία

πρόθεσμα στην ποιότητα της προπτυχιακής εκπαίδευσης ενώ θα δρα ανταγωνιστικά στο Πανεπιστήμιο Πατρών σε οικονομικούς πόρους για υποδομές και εξοπλισμό.

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ για επανεκκίνηση του νέου Πανεπιστημίου Πατρών δεν έχει χαθεί. Χρειάζεται όμως προετοιμασία, σχέδιο, και συναινέση σε γενναίες και ειλικρινείς, και γι' αυτό δύσκολες, αποφάσεις που θα μετατρέψουν την ευκαιρία σε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και θα οδηγήσουν το Πανεπιστήμιο Πατρών στη νέα εποχή. **ΜΟ-**

ΝΟ ΣΧΕΔΙΟ και δουλειά, με Λόγο, Ήθος και Πάθος. Έτσι θα μετατρέψουμε τη κρίση σε ευκαιρία, στη δεκαετία 2020 - 2030.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, το Πανεπιστήμιο αποφάσισε να ζητήσει την λειτουργία δύο τμημάτων η οποία είχε ανασταλεί από την Υπουργία Παιδείας. Επίσης στην επόμενη συνεδρίαση της Συγκλήτου συζητείται η πρόταση για τη δημιουργία νέου τμήματος, χωρίς να έχουν εξασφαλισθεί όλες οι προϋποθέσεις για την άρτια λειτουργία του και χωρίς ένα ολοκληρωμένο Στρατηγικό Σχέδιο. Δυστυχώς, η διοίκηση του Πανεπιστημίου δεν μαθαίνει από τα λάθη της. Μόνο που τα λάθη τώρα είναι φάρσα και όχι τραγωδία. Και η φάρσα αυτή γίνεται με τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ που προκρίνουμε για όλα τα τμήματα και τους ανθρώπους του Πανεπιστημίου Πατρών προϋποθέτει την αποκατάσταση της πίστης στους κλονισμένους ακαδημαϊκούς θεσμούς. Πιο συγκεκριμένα:

1. Επανακαθορισμός του πανεπιστημιακού χάρτη με σεβασμό στις αποφάσεις των συλλογικών οργάνων και συζήτηση. Πρέπει να αποδεχθούμε ότι η κατάσταση σε κάποια τμήματα, ιδιαίτερα της περιφέρειας, είναι ύλαροτραγική. Τα τμήματα στην περιφέρεια πρέπει να είναι διακριτά και αναγνωρίσιμα διότι μόνο έτσι η χώρα και η περιφέρεια θα έχουν μακροπρόθεσμα οφέλη. Πρέπει να καταρτισθεί Στρατηγικό Σχέδιο Ανασύνταξης του Πανεπιστημίου με απολύτως ακαδημαϊκά κριτήρια και σεβασμό στα θεσμικά όργανα και γνώμονες την εκπαίδευση, την φοιτητική μέριμνα και τη διατήρηση της έρευνας σε υψηλό επίπεδο. Κεντρική δράση η δημιουργία Σχολής Γεωτεχνικών Επιστημών με έδρα στην Αιτωλοακαρνανία και υποδομές για πειραματικούς αγρούς και θερινά σχολεία στην Ηλεία, με τη ταυτόχρονη διεξαγωγή μεγάλων σημαντικών διεθνών συνεδρίων.

2. Άμεση ενίσχυση με διδακτικό προσωπικό, αλλά και προσωπικό τεχνικό, διοικητικό

SMS > Ένα ακόμη θέμα το οποίο δημιουργήθηκε με τη συνένωση είναι η ίδρυση στην Πάτρα μιας δεύτερης Πολυτεχνικής Σχολής, η οποία ανήκει στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Πρέπει να μας απασχολήσει η λειτουργία στην Πάτρα ενός δεύτερου Πανεπιστημίου, το οποίο έχει έδρα στην Τρίπολη...

ς 4ετίας

ματα του πρώην ΤΕΙ, αλλά θα πρέπει να εξετάσει το θέμα ολιστικά. Οι παράμετροι αφορούν τη βιωσιμότητα των τμημάτων σε συνάρτηση με τη στελέχωση τους σε προσωπικό, τον αριθμό των εκπαιδευόμενων, αλλά και τη γεωγραφική τους τοποθεσία.

Για παράδειγμα, κατά πόσο εξυπηρετείται η εκπαιδευτική διαδικασία αν τμήματα της ίδιας Σχολής είναι σε διαφορετικές πόλεις; Οφείλουμε να προτάξουμε την εκπαιδευτική διαδικασία και ακαδημαϊκή λειτουργία και στη συνέχεια να δούμε και τη διοικητική λειτουργία. Το κλειδί στην εξομάλυνση της τρέχουσας κατάστασης είναι ο σχεδιασμός της ανάπτυξης του Πανεπιστημίου σε οριζόντια και πέραν της τετραετίας, προβλέποντας μεταβατικά στάδια απαραίτητα για τη σωστή οργάνωση και λειτουργία του. Διασπορά δεν υπάρχει μόνο εκτός Αχαΐας αλλά και εντός, αφού υπάρχουν τμήματα και στις εκτάσεις του πρώην ΤΕΙ στο Κουκούλι, αλλά και στο Αίγιο. Η εικόνα είναι πιο σύνθετη από ό, τι φαίνεται αρχικά. Αν η διασπορά κριθεί ανα-

γκαία, τότε θα ληφθούν υπόψη η θεματική οργάνωση (τμήματα της ίδιας Σχολής) και η σχέση των τμημάτων με το γεωγραφικό τους χώρο, με στόχο τη συνοχή στη λειτουργία του Ιδρύματος.

Τέλος, ένα ακόμη θέμα το οποίο δημιουργήθηκε με τη συνένωση είναι η ίδρυση στην Πάτρα μιας δεύτερης Πολυτεχνικής Σχολής, η οποία ανήκει στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Αντιλαμβάνεται κανείς ότι θα πρέπει να μας απασχολήσει η λειτουργία στην Πάτρα ενός δεύτερου Πανεπιστημίου, το οποίο έχει έδρα στην Τρίπολη και βεβαίως ανήκει και σε άλλη Περιφέρεια. Είναι μία καινούρια κατάσταση, η οποία έχει δυσμενείς συνέπειες για το Πανεπιστήμιο Πατρών και θα πρέπει να δούμε πώς θα την αντιμετωπίσουμε.

* Ο Γεώργιος Παπαθεοδώρου είναι υποψήφιος Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών, καθηγητής Περιβαλλοντικής και Γεωλογικής Οικονομολογίας στο Τμήμα Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

έχει χαθεί

και άλλων κατηγοριών. Ειδικά για τα παλαιά και οργανωμένα τμήματα του πρώην ΤΕΙ, αλλά και για τα τμήματα του Πανεπιστημίου Πατρών τα οποία έχουν σημαντικές ελλείψεις και που αντιμετωπίζουν έναν πρωτόγνωρο διδακτικό και διοικητικό φόρτο, προτείνουμε την άμεση ενίσχυση τους με έκτακτο διδακτικό προσωπικό και την υποστήριξη του διοικητικού τους έργου με δημιουργία αποκεντρωμένων δομών για την τεχνική υποστήριξη, την υποστήριξη δικτύων, και τον ΕΛΚΕ.

3. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ της έρευνας. Ενίσχυση του προγράμματος «Καραθεοδωρή» με επιπλέον δράσεις ειδικά σχεδιασμένες για μέλη του διδακτικού προσωπικού προερχόμενα από το πρώην ΤΕΙ. Προτεραιότητα και επιπλέον ενίσχυση θα δοθεί στην ανάπτυξη νέων μεταπτυχιακών προγραμμάτων σε συνεργασία των πρώην τμημάτων ΤΕΙ με παλαιότερα τμήματα του πανεπιστημίου. Επιστροφή των κρατήσεων των μεταπτυχιακών προγραμμάτων ή προγραμμάτων μελών από το πρώην ΤΕΙ στα τμήματά τους για την ενίσχυση της διδασκαλίας και της έρευνας.

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Πατρών μπορεί να διεκδικήσει τη θέση που του αξίζει στον ελληνικό και ευρωπαϊκό χάρτη της εκπαίδευσης και της έρευνας. Το Πανεπιστήμιό μας χρειάζεται σήμερα ακαδημαϊκό όραμα και σχέδιο ανάπτυξης. Οφείλουμε να αποκτήσουμε την ικανότητα να μαθαίνουμε από τα λάθη μας και να κάνουμε το αυτονόητο πράξη στα καθημερινότητά.

* Ο Διονύσιος Μαντζαβίνος είναι Καθηγητής του Τμήματος Χημικών Μηχανικών, στον Τομέα Μηχανικής Διεργασιών και Περιβάλλοντος, του Πανεπιστημίου Πατρών και αντιπρόεδρος του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.

* Ο Δημήτριος Σκούρας είναι Καθηγητής του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών, πρώην Κοσμήτορας της Σχολής Διοίκησης και Οργάνωσης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου.

Ουσιαστικός διάλογος για λύση με μακροχρόνιο ορίζοντα

ΟΠΩΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΑ και ένα χρόνο πριν, η συνένωση προχώρησε χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο υλοποίησης, χωρίς καθαρά ακαδημαϊκά κριτήρια και έγινε «βιαστικά». Για το Πανεπιστήμιο, το πρόβλημα είναι οικονομικό, χωροταξικό και ποιοτικό.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ, επειδή η κρατική χρηματοδότηση, η οποία αποδεικνύεται εκ των πραγμάτων ακόμα πιο περιορισμένη σε σχέση με προηγούμενα χρόνια, πρέπει να υποστηρίξει επιπλέον τις υποδομές και την όλη λειτουργία και των νέων Τμημάτων.

ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟ, επειδή η ενσωμάτωση μονάδων εκτός της Πανεπιστημίου ούπολης και μάλιστα διασκορπισμένων σε γειτονικούς Νομούς, δυσκολεύει τη διαχείρισή τους και στερεί από τους φοιτητές την πραγματική και πολύπλευρη Πανεπιστημιακή μόρφωση.

ΠΟΙΟΤΙΚΟ, διότι τα δύο προηγούμενα σε συνδυασμό με το διαφορετικό γνωσιακό υπόβαθρο των νέων φοιτητών συντελούν σε μείωση παρά αύξηση της ποιότητας.

ΠΑΡΑ τα προβλήματα ωστόσο, θα πρέπει να βρούμε έναν τρόπο ώστε να ελαχιστοποιήσουμε τις αρνητικές επιπτώσεις. Από τη στιγμή που η συνένωση είναι κάτι το δεδομένο, δεν έχουμε παρά να σεβαστούμε τους φοιτητές και το προσωπικό και να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες, τις εξειδικεύσεις και την εμπειρία τους με τρόπο που να συνεισφέρει στην ανάπτυξη του Πανεπιστημίου

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΜΑΣ μέλημα είναι το καλό των φοιτητών μας και του Πανεπιστημίου. Πρέπει να τονιστεί ότι πάρα πολλοί νέοι συνάδελφοι που προέρχονται από τη συνένωση

είναι υψηλών προσόντων και διαθέτουν μεγάλη εκπαιδευτική εμπειρία. Το Πανεπιστημιακό περιβάλλον θα αποτελέσει για αυτούς έναν νέο πρόσφορο χώρο, στον οποίον θα μπορέσουν να αναπτύξουν τις δυνατότητές τους. Συνεπώς, με βάση (α) το ανθρώπινο δυναμικό που αποτελεί και τον κύριο παράγοντα για τις αποφάσεις μας, και (β) τα δεδομένα διδασκόντων και φοιτητών, αλλά και τις ιδιαιτερότητες κάθε Τμήματος, σκοπεύουμε να εκπονήσουμε μελέτες βιωσιμότητας για καθένα από αυτά και να καταστρώσουμε έναν οδικό χάρτη αντιμετώπισης του θέματος. Υπάρχουν Τμήματα χωρίς μέλη ΔΕΠ, καθώς και τμήματα με αλληλεπικλυπόμενα αντικείμενα σε διαφορετικές πόλεις. Υπάρχουν μέλη ΔΕΠ των οποίων το γνωστικό αντικείμενο δεν σχετίζεται στενά με το τμήμα που ήδη υπηρετούν και των οποίων η μετακίνηση σε άλλο τμήμα θα απέφερε πολλαπλασιαστικά οφέλη για τα ίδια τα μέλη, τα τμήματα και κατά συνέπεια το Πανεπιστήμιο.

ΤΟ ΠΛΕΓΜΑ όλων αυτών των παραμέτρων, μετά από ουσιαστικό διάλογο και με βάση τις μελέτες, θα μας οδηγήσει στη λύση, η οποία σημειωτέον θα πρέπει να έχει μακροχρόνιο ορίζοντα. Η σπουδή στη διατύπωση ομοιογενή και συγκεκριμένης λύσης τώρα, μόνον προχειρότητα παρά σοβαρότητα προσέγγισης θα επεδείκνυε.

* Ο Αθανάσιος Σκόδρας είναι υποψήφιος αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών με το σχήμα του Αναστάσιου Αθανασόπουλου, και διευθυντής του Εργαστηρίου Ψηφιακής Επεξεργασίας Σημάτων και Εικόνας, στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η ακαδημαϊκή ένταξη τώρα εξελίσσεται

Η ΣΑΦΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ στο αρχικό εύλογο ερώτημα είναι πως, ακόμη και ένα μόνο Τμήμα να ιδρυόταν ή να μεταφερόταν σε ένα Πανεπιστήμιο, θα προκαλούσε σημαντική διαταραχή στο σύστημα. Πολύ περισσότερο όταν αυτό γίνεται σε μεγαλύτερη κλίμακα και εύρος. Όμως στην προκειμένη περίπτωση και για την κατάσταση όπως προέκυψε, χρειάζεται μια πιο ενδελεχής ανάλυση των δεδομένων. Κυρίαρχο ιστορικό δεδομένο που δεν μπορεί να αγνοηθεί, αποτελεί η σθεναρή τότε απόφαση της πολιτείας που ουδόλως ανατράπηκε στη συνέχεια, για κατάργηση συνολικά των ΤΕΙ στην χώρα και μετεξέλιξη τους σε Πανεπιστημιακά Ιδρύματα. Είναι γεγονός ότι οι στόχοι της ενδιάμεσης τριτοβάθμιας τεχνολογικής βαθμίδας δεν εξυμνητούνταν με την εδώ και πολλά χρόνια ανωτατοποίησης της ενώ η απροθυμία για δημιουργία στη συνέχεια διετών τεχνολογικών προγραμμάτων άφησε ουσιαστικό κενό στο επίπεδο αυτό. Για το Πανεπιστήμιο Πατρών, πολλά τα δилήματα. Ευκολότερη και με το λιγότερο κόστος άποψη θα μπορούσε να θεωρηθεί η πλήρης αποστασιοποίηση από τη σχετική διαδικασία με το σκεπτικό «μακριά απ' το σπίτι μας κι ως κάνουν ό,τι θέλουν», πολιτική που την ακολούθησαν άλλα μεγάλα Πανεπιστήμια.

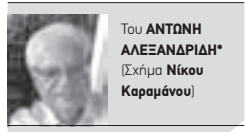
ΗΤΑΝ ΟΜΩΣ, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, πράγματι «χωρίς κόστος» και «μακριά απ' το σπίτι μας» μια τέτοια πολιτική. Ασφαλώς όχι, αφού επικεκήρθηκε στην Πολυτεχνική Σχολή με το ολέθριο αποτέλεσμα τη δημιουργία δεύτερης Πολυτεχνικής Σχολής στην πόλη των Πατρών που ανήκει στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, με σχολές 5ετούς πλεονοποίησης πανομοιότυπες με αυτές του Πανεπιστημίου Πατρών. Εξέλιξη αρνητική για το Πανεπιστήμιο Πατρών με βάση τη μεγέθη, κοινωνικά, οικονομικά και τους διαθέσιμους πόρους της περιοχής Δυτικής Ελλάδας και της Πάτρας. Το ευρύτερο οικονομικό της περιοχής δεν ανέχει δεύτερο ανταγωνιστικό Πανεπιστημιακό Ιδρυμα στην ίδια πόλη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ, η διεύρυνση του Πανεπιστημίου Πατρών με νέες σχολές και αντικείμενα αποτελεί σήμερα δεδομένο. Το στοίχημα μεγάλο, εστιάται πλέον στην ενσωμάτωση των νέων αντικειμένων στην πανεπιστημιακή κοινότητα με ακαδημαϊκή συνεκτικότητα και σύγκλιση ώστε αυτά να αναδειχθούν σε πλούτο και όχι σε πρόβλημα, για ένα πολυθεματικό, μεγάλο Πανεπιστήμιο που κοιτάζει στο μέλλον και δεν οφθαλμοσκοπεί. Η διαδικασία διοικητικής ένταξης μπορεί να έχει ολοκληρωθεί, όμως η ακαδημαϊκή ένταξη τώρα εξελίσσεται. Αποτελεί λοιπόν μονόδρομο να αποδοκείται στο μέλλον, όχι παθητικά κι αόριστα αλλά με σχέδιο και σθεναρή βούληση, να εργασθούμε χωρίς ολγαυρία ώστε να πετύχουμε τα άριστα αποτελέσματα.

Η ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΗ του χάρτη στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί πλέον μια μη αντιστρέψιμη κατάσταση. Με αφετηρία αυτή τη πραγματική αντίληψη, σήμερα καλούμαστε να διαχειριστούμε τη νέα κατάσταση όπως διαμορφώθηκε και πρέπει απ' ενός να ελαχιστοποιήσουμε τις επιπτώσεις και απ' ετέρου να αξιοποιήσουμε τα θετικά σημεία. Η σθεναρή αντίληψή μας για ένα ισχυρό Πανεπιστήμιο δεν μπορεί παρά να εστιάει στη στήριξη και ενίσχυση των νέων Σχολών και ακαδημαϊκών μονάδων χωρίς τακτικές διάλυσης και απαξιοτικές συμπεριφορές, αλλά με διάθεση ενσωμάτωσής τους πλήρως στο πνεύμα και τη διεθνή πανεπιστημιακή πρακτική.

Η ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΝΤΑΞΗ των νέων Τμημάτων τώρα αρχίζει. Υπάρχουν τμήματα πολύ καλά με συγκροτημένη φαισνογνωσία και άλλα με μικρά ή μεγαλύτερα προβλήματα που μπορεί να ηγηθούν από τη γεωγραφική τους θέση, τη διασαφήνιση του γνωστικού τους αντικειμένου μέχρι τις διάφορες φυγόκεντρες τάσεις του προσωπικού τους προς άλλα τμήματα και Πανεπιστήμια. Όσο η σκόνη της μεταβατικής φάσης καθιζάνει, τόσο αποσαφηνίζεται και το τοπίο της επόμενης ημέρας. Μόνη επιλογή να συνδιαμορφώσουμε τις συνθήκες για τη διασφάλιση της βιωσιμότητάς τους και την ενίσχυση του ακαδημαϊκού κύρους και της ποιότητάς τους. Υπό τις παρούσες συνθήκες, ο στόχος για ισχυρό Πανεπιστήμιο σημαίνει θεομορφή επιπλέον κινήτρων για το προσωπικό και ενίσχυση της συνέργειας με το εσωτερικό ακαδημαϊκό οικονομικό σύστημα. Σημαίνει αξιοποίηση της αναγνωρισιμότητας και του ονόματος του Πανεπιστημίου Πατρών στην αναβάθμιση, εξωστρέφεια και τις διεθνείς συνεργασίες, την προέκταση νέου υψηλής στάθμης προσωπικού και καλύτερης ποιότητας φοιτητών. Σημαίνει διεκδίκηση από την πολιτεία, για συγκεκριμένες αντισταθμιστικές πολιτικές, που συνίστανται σε διάθεση σαφώς περισσότερων νέων θέσεων ΔΕΠ και τεχνικού-διοικητικού προσωπικού, επιπλέον οικονομική επικυρήτηση, ενίσχυση υποδομών. Στο πλαίσιο αυτό, δεν θα εγκαταλείψουμε τη διεκδίκηση νέας ισχυρής Σχολής όπως της Νομικής για το Πανεπιστήμιο Πατρών. Πιστεύουμε ότι με σχέδιο, σοβαρή τεκμηρίωση και δουλειά, μπορούμε να πετύχουμε όλοι μαζί τον κοινό βηματισμό και την αναβαθμισμένη πορεία που ένα πλουραλιστικό και ισχυρό Πανεπιστήμιο του μέλλοντος απαιτεί.

* Ο Αντώνης Αλεξανδρίδης είναι Αντιπρόεδρος του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Τεχνολογίας Υπολογιστών, Διευθυντής Εργαστηρίου Συστημάτων Ιαχρύου, Ανανεώσιμης και Καταναλωτικής Παραγωγής στο Πανεπιστήμιο Πατρών.

Του **ΑΝΤΩΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗ*** (Σχήμα Νίκου Καραμάνου)

Του **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΚΟΔΡΑ*** (Σχήμα Αναστάσιου Αθανασόπουλου)

Σκοπεύουμε να εκπονήσουμε μελέτες βιωσιμότητας για καθένα από αυτά τα τμήματα και να καταστρώσουμε έναν οδικό χάρτη αντιμετώπισης του θέματος

SMS > Αν, επί πλέον, λάβει κανείς υπ' όψιν του ότι σήμερα το Πανεπιστήμιο συντηρεί επιπλέον εγκαταστάσεις στο Αίγιο, στην Αμαλιάδα, στο Μεσολόγγι και στον Πύργο, αντιλαμβάνεται καλύτερα το μέγεθος της θύμβας που ο κ. Γαβρόγλου, σε αγαστή συνεργασία με την απερχόμενη πρυτανική αρχή, τοποθέτησε στα θεμέλια του Πανεπιστημίου Πατρών.

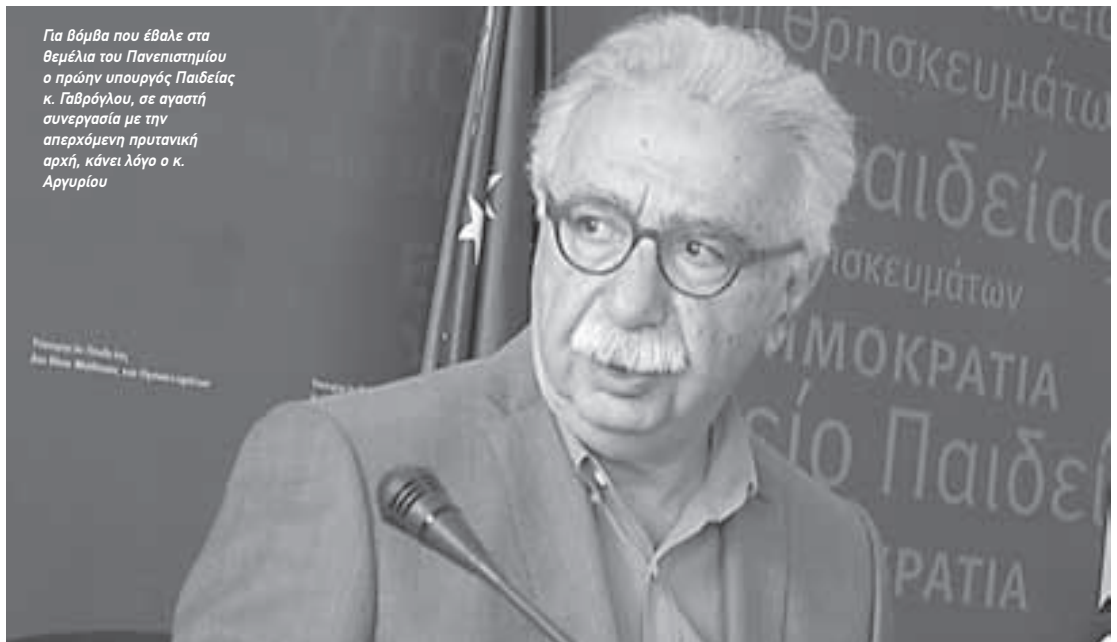
Ενοποίηση και κατάργηση συγκεκριμένων Τμημάτων

Η βίαιη, χωρίς σχέδιο, ενσωμάτωση τμημάτων του πρώην ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδος στο Πανεπιστήμιο Πατρών, ασφαλώς και δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα, τόσο στη λειτουργία του όσο και στην ποιότητά του. Οι αριθμοί δείχνουν την πραγματικότητα. Ενδεικτικά:

α) Ο τακτικός του προϋπολογισμός για το 2019 ήταν 2.190.000,00 € και ο αριθμός των φοιτητών του 17.969. Για το 2020 ήταν 2.850.000,00 €, για 26.734 φοιτητές. Ενώ, κατ' απόλυτη τιμή, ο προϋπολογισμός φαίνεται να αυξήθηκε περίπου κατά 30%, η πραγματικότητα είναι ότι το διαθέσιμο ποσό ανά φοιτητή, μειώθηκε κατά περίπου 12,5%.
β) Το 2019, σε κάθε μέλος ΔΕΠ αντιστοιχούσαν 28 περίπου φοιτητές, ενώ το 2020 περίπου 38, μια αύξηση δηλαδή περίπου 30%, κάτι που δείχνει την δυναμική υποβάθμιση του διδακτικού έργου.

γ) Μετά τη συγχώνευση, το Πανεπιστήμιο Πατρών, κάποτε το τρίτο ίδρυμα της χώρας, σήμερα περιλαμβάνει δύο Τμήματα χωρίς ούτε ένα καθηγητή και άλλα δύο Τμήματα με ένα και δύο καθηγητές αντίστοιχα. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, δείχνει ότι όσοι σχεδίασαν αυτό το εγχείρημα δεν αντιλαμβάνονται την έννοια της λέξης «ντροπή».

Αν, επί πλέον, λάβει κανείς υπ' όψιν του ότι πριν τη συνένωση, το Πανεπιστήμιο είχε την ευθύνη συντήρησης των εγκαταστάσεων στο Ρίο και στο Αργίριο, ενώ σήμερα συντηρεί επιπλέον εγκαταστάσεις στο Αίγιο, στην Αμαλιάδα, στο Μεσολόγγι και στον Πύργο, αντιλαμβάνεται καλύτερα το μέγεθος της θύμβας που ο κ. Γαβρόγλου, σε αγαστή συνεργασία με την απερχόμενη πρυτανική αρχή, τοποθέτησε στα θεμέλια του Πανεπιστημίου Πατρών.

Για θύμβα που έβαλε στα θεμέλια του Πανεπιστημίου ο πρώην υπουργός Παιδείας κ. Γαβρόγλου, σε αγαστή συνεργασία με την απερχόμενη πρυτανική αρχή, κάνει λόγο ο κ. Αργυρίου

Του **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΙΟΥ***
 (Σχήμα Αναστάσιου Αθανασόπουλου)

Το 2019, σε κάθε μέλος ΔΕΠ αντιστοιχούσαν 28 περίπου φοιτητές, ενώ το 2020 περίπου 38, μια αύξηση δηλαδή περίπου 30%, κάτι που δείχνει την δυναμική υποβάθμιση του διδακτικού έργου

Συζητώντας με συναδέλφους των νέων Τμημάτων, διαπιστώσαμε ότι υπάρχει ένα δυναμικό, εξαιρετικής επιστημονικής αξίας και ιδιαίτερος δραστήριος στην έρευνα, το οποίο μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην ανάπτυξη του Πανεπιστημίου, εφόσον υπάρχουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις, τις οποίες το σχήμα μας επιθυμεί να δημιουργήσει.

Ενδεικτικά αναφέρω:
Α) Την ενοποίηση των Τμημάτων με παρεμφερές γνωστικό αντικείμενο. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν Τμήματα, τα πτυχία των οποίων παραμένουν σε υποειδικότερες σημαντικών γενικότερων ειδικοτήτων, κάτι που τα καθιστά ανίσχυρα στην αγορά εργασίας. Η Ελληνική οικογένεια δηλαδή επιβαρύνεται ώστε τα παιδιά τους να παίρνουν πτυχία άνευ αξίας.
Β) Την κατάργηση των Τμημάτων που «ιδρύθηκαν» στο πλαίσιο της ενοποίησης και που δεν συμμετέχουν ακόμη στο μηχανογραφικό έντυπο των Πανελληνίων Εξετάσεων.
Γ) Τη συγκέντρωση όλων των Σχολών και των Τμημάτων σε ένα χώρο, στην Πάτρα, σε οργανωμένες Πανεπιστημιούπολεις, με σύγχρονες υποδομές, εκπαιδευτικές και ερευνητικές.
Δ) Την αύξηση του αριθμού μελών ΔΕΠ των Τμημάτων αυτών. Ασφαλώς δεν έχουμε την αρέλεια να θεωρούμε ότι θα υλοποιήσουμε το σχέδιό μας σε μια τετραετία, αλλά φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε, με συναινετικές διαδικασίες

και τη συμβουλή και συμβολή κυρίως των συναδέλφων των νέων Τμημάτων, ένα οδικό χάρτη υλοποίησής του, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, δίνοντας έτσι τον τόνο και τη δυναμική, ώστε το Πανεπιστήμιο Πατρών να βγει εντέλει κερδοφόρο, προς όφελος κυρίως των φοιτητών και αποφοίτων του, αλλά και της πόλης.

Εξαιτίας της υποβάθμισης των Τμημάτων, ένα οδικό χάρτη υλοποίησής του, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, δίνοντας έτσι τον τόνο και τη δυναμική, ώστε το Πανεπιστήμιο Πατρών να βγει εντέλει κερδοφόρο, προς όφελος κυρίως των φοιτητών και αποφοίτων του, αλλά και της πόλης.

*Ο Αθανάσιος Αργυρίου είναι υποψήφιος αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών με το σχήμα του Αναστάσιου Αθανασόπουλου, και καθηγητής στον Τομέα Εφαρμοσμένης Φυσικής, διευθυντής του Εργαστηρίου Φυσικής της Ατμόσφαιρας στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Πατρών.

ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ

Οδ. Ζώρας: «Αυτές οι μεταρρυθμίσεις θέλουν προγραμματισμό, στρατηγική»

Ο Καθηγητής Χειρουργικής Ογκολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης και νυν πρόεδρος του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, **Οδυσσεύς-Ιωάννης Ζώρας**, είχε αναφερθεί εκτενώς στο θέμα των συνενώσεων των Πανεπιστημίων με τα ΤΕΙ, με την ιδιότητά του, τότε, ως πρόεδρος της Συνόδου των Πρυτάνων, αφού ήταν πρύτανης του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Μακεδονία», τον Φεβρουάριο του 2019, είχε πει:

Το ερώτημα ήταν: **Ποια είναι η θέση της Συνόδου των Πρυτάνων για τις συνενώσεις των πανεπιστημίων με τα ΤΕΙ; Υπάρχουν**

κίνδυνοι που θα πρέπει να αποφευχθούν με την αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού χάρτη της χώρας;

«Εκφράζοντας την προσωπική μου άποψη, θα έλεγα ότι παρατηρείται μια αλλοίωση του εκπαιδευτικού χάρτη της χώρας, η οποία γίνεται μέσα σε μια εβδομάδα. Αν οποιοσδήποτε από τους αναγνώστες σας πιστεύει ότι αυτή η αλλοίωση που έχει χρονικό ορίζοντα μιας εβδομάδας -ή δύο, τριών μηνών ή ενός έτους- μπορεί να έχει ακαδημαϊκά εκέγγα και ακαδημαϊκά απαιτούμενα, να μας το πει, εγώ δεν το πιστεύω. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις θέλουν έναν προγραμματισμό, θέλουν μια στρατηγική, ένα πρόγραμμα και εν συνεχεία θα συζητήσουμε την ένταξη και κατά πόσο ένα ίδρυ-

μα είναι έτοιμο να ενταχθεί σε ένα άλλο πανεπιστήμιο. Αυτές οι ονομαστικές αναδιοργανώσεις δεν ανταποκρίνονται στην ουσία και την πραγματικότητα, αυτό είναι αλήθεια, το ξέρουμε όλοι. Επιχειρείται μια ονομαστική αναβάθμιση μέσα σε μικρότατο χρονικό διάστημα, το οποίο σ' εμένα τουλάχιστον αφήνει την υποψία ότι πρόκειται για κίνηση εκλογητικών διεκδικήσεων παρά ακαδημαϊκών απαιτούμενων, εμένα αυτή την εντύπωση μου δίνει.

Ένα άλλο θέμα είναι η κατάργηση των ΤΕΙ, τα οποία είχαν απόλυτη επιτυχία σε ένα χώρο εφαρμοσμένης επιστήμης και τεχνολογίας. Αυτό καταργείται, μένει ένα κενό εκεί και δεν ξέρω αν τα διετή προγράμματα σπουδών μπο-

ρούν να καλύψουν αυτό το κενό, και βέβαια θέλω να πω ότι η Ελλάδα δεν έχει πρόβλημα από επιστήμονες, έχει πρόβλημα από τεχνικούς, αυτό είναι το πρόβλημα της χώρας. Ότι υπάρχουν ΤΕΙ τα οποία έχουν πολύ καλές επιδόσεις είναι βέβαιο, αλλά αυτό πρέπει να το δούμε, να γίνει προγραμματισμένα. Ένα άλλο θέμα που εμένα με βρίσκει αντίθετο, είναι οι κλειστές διαδικασίες εξελίξεις συναδέλφων από ΤΕΙ ώστε να γίνουν καθηγητές στο πανεπιστήμιο. Σε μια εποχή όπου τουλάχιστον 500 χιλιάδες μαλά βρίσκονται στο εξωτερικό, το να προχωράμε σε καθηγητικές εξελίξεις με κλειστές διαδικασίες, είναι αμαρτία τουλάχιστον, κρίμα για αυτά τα παιδιά».